

Prof. PJATK dr hab. Beata Cedrzyńska

Gdynia, 27.08.2022 r.

Wydział Sztuki Nowych Mediów

Polsko-Japońskiej Akademii

Technik Komputerowych

**Recenzja pracy doktorskiej dorobku artystycznego
Pani mgr Marty Szymielewicz,
sporządzona w związku z przewodem doktorskim
wszczętym w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku,
pod tytułem: „ To samo co, wczoraj. Malarska obserwacja codzienności
moich dziadków jako droga do poszukiwania sensu życia”**

Podstawowe informacje:

W dniu 07 lipca 2022 r. uchwałą nr 23/2022 Rada Naukowa ds. stopni w dziedzinie sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku powołała mnie na recenzenta przedmiotowej rozprawy doktorskiej, wszczętej w dniu 19 maja 2021 roku, przygotowanej pod opieką promotorską prof. Jarosława Baucia. Pismo informujące o tym fakcie zostało sporządzone w dniu 12 lipca br. przez prof. ASP dr hab. Krzysztofa Polkowskiego Rektora ASP, a następnie przesłane do mnie drogą pocztową przez Biuro ds. Nauki i Ewaluacji, wraz ze stosowną dokumentacją zawierającą rozprawę doktorską i dorobek artystyczny kandydatki w wersji papierowej i cyfrowej – umieszczonej na informatycznym nośniku danych.

Podstawowe dane o kandydatce:

Pani Marta Szymielewicz urodziła się [REDACTED]. Jest absolwentką Liceum Plastycznego w Bydgoszczy im. Leona Wyczółkowskiego, które ukończyła w 2011 roku z wyróżnieniem. W latach 2011-2016 studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu na kierunku malarstwo w pracowni prof. dr hab. Jana Pręgowskiego. W dniu 16 czerwca 2016 r. obroniła dyplom z oceną bardzo dobrą i uzyskała tytuł zawodowy magistra sztuki na kierunku malarstwa w specjalności malarstwo sztalugowe. W czasie studiów była stypendystką rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu dla najlepszych studentów i uczestniczką programu Erasmus w Accademia di Belle Arti w Palermo (2015/2016). Następnie w 2017 roku rozpoczęła studia doktoranckie w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. W czasie studiów odbyła dwa staże zagraniczne w Paryżu i Istambule. W 2019 roku studiowała (Erasmus) na Uniwersytecie Josipa Juraja Strossmayera w Osijeku w Chorwacji. W ramach działalności zawodowej w 2017 roku otworzyła własną Galerię Sztuki *Relaks* w Warszawie prezentującą prace młodych artystów.

Równoległe z działalnością zawodową mgr Marta Szymielewicz pozostawała bardzo aktywna na polu artystycznym upubliczniając swoje realizacje na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą. Początek działalności artystycznej doktorantki datuje się na rok 2015 i jest przez nią konsekwentnie realizowany w kolejnych latach. Pani Marta Szymielewicz brała udział w 10 wystawach indywidualnych.: "Anna i Jadwiga" w Kulturনি Centar w Osijeku (Chorwacja 2019), "Santa Anna" w Galerii „Mózg” (Bydgoszcz 2019), "Dziadki w Stambule" w Hotelu Paris (Istambuł 2018), "Nie mów nikomu co się dzieje w domu" w Galerii „Pers” (Toruń 2018), „To samo, co wczoraj” w Biurze Wystaw Artystycznych (Bydgoszcz 2017), „Relaks” w Galerii „OMEGA” (Toruń 2016) oraz w kilkunastu zbiorowych wystawach m.in. w: Mannheim (Przestrzeń Sztuki Współczesnej „Port 25”), Kraków (Galeria „Dystans”), Gdańsku (Instytut Cybernetyki Sztuki, Galeria „Sztuki Wyboru”), w Kazimierzu Dolnym, Toruniu (Centrum Sztuki Współczesnej, Centrum Kultury Dwór Artusa, Dom Muz, Galeria „Od Nowa”, Związek Polskich Artystów Plastyków), Bydgoszczy (Biuro Wystaw Artystycznych, Galerii „Mózg”). Prezentowała twórczość na festiwalu sztuki w Krakowie i Warszawie. Uczestniczyła w konkursach ogólnopolskich (Promocje 2016, Światłoczułość 2020) oraz międzynarodowych (25. Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2020, Dystans Art. Competition: Malarstwo i Rzeźba 2020).

Wystawy indywidualne:

- 2019 *Santa Anna*, Galeria Mózg, Bydgoszcz
- 2019 *Anna i Jadwiga*, Kulturni Centar Osijek, Chorwacja
- 2019 *Wciąż to samo*, International Day at Festival "Days of Julije Knifer" 2019, Osijek
- 2019 *Dziadek głodny*, Zacisze, Bydgoszcz
- 2018 *Dziadki w Stambule*, Hotel Paris, Istambuł
- 2018 *Znowu to samo. Czy to ma sens?*, Galeria Mózg, Bydgoszcz
- 2018 *Nie mów nikomu co się dzieje w domu*, Pers, Toruń
- 2017 *To samo, co wczoraj*, Galeria BWA, Bydgoszcz
- 2016 *Relaks*, Galeria OMEGA, Toruń
- 2015 *Relaks*, Galeria Mózg, Bydgoszcz

Wystawy zbiorowe:

- 2021 *Open Call Harte Zeiten / Ciężkie Czasy*, Port 25-Raum für Gegenwartskunst w Mannheim
- 2021 *Open Call Harte Zeiten / Ciężkie Czasy*, Międzynarodowy projekt wystaw BWA w Bydgoszczy, Galeria BWA, Bydgoszcz
- 2021 15. Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki, BWA Ostrowiec
- 2021 *A co z wartościami? Prawda*, Centrum Historii Zajezdnia, Wrocław
- 2021 *Ożywienie*, Galeria Apteka Sztuki, Warszawa
- 2020 25. Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2020, Lublin
- 2020 *Dystans Art. Competition: Malarstwo i Rzeźba*, Galeria Dystans, Kraków
- 2020 *Światłoczulość*, ZPAP, Toruń
- 2019 *Nabytki*, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz
- 2018 Międzynarodowa wystawa sztuki współczesnej MIARY_U_WAGI, ICS, Gdańsk
- 2018 *Doktoranci ASP*, Galeria Sztuka Wyboru, Gdańsk
- 2018 *Sztuka na Wynos*, Pers, Toruń 2017 Dyplomy 2016, CSW Znaki Czasu, Toruń
- 2017 *Promocje 2016*, Galeria Sztuki, Jawor
- 2016 *AFF-Art Fresh Festival 7*, Hotel Sheraton, Warszawa
- 2015 3. Nowohucki Festiwal Sztuki-Rynek Sztuki Młodych, Kraków
- 2015 *Wizytówka ASP*, Galeria Od Nowa, Toruń

Inne osiągnięcia:

- 2021 Audycja w Polskie Radio PiK - Spotkania ze sztuką odc.19 : Marta Szymielewicz – „Kosiarz”
- 2019 Referat pt. „To samo, co wczoraj”, Międzynarodowy festiwal dni Julije Knifera, Osijek, Chorwacja
- 2019 Staż zagraniczny w Paryżu, Erasmus+ Traineeship, Firma: Company Zou Zou Socks, stanowisko: Graphic design of trademarks, 22.07-30.09.2019r.
- 2019 Semestr letni, Erasmus+, Uniwersytet Josipa Juraja Strossmayera w Osijeku, Chorwacja
- 2018 Staż zagraniczny w Istambule, Erasmus + Traineeship. Firma: Kaya Tekstil,

- stanowisko: Graphic design of trademarks, 17.06.2018-15.10.2018r.
- 2017 Rozpoczęcie działalności Galerii „Relaks” w Warszawie
 - 2017 Praca pt. „Kosiarz” w zbiorach Galerii Miejskiej BWA w Bydgoszczy
 - 2017 Stypendium Rektora Akademii Sztuk Pięknych dla najlepszych doktorantów
 - 2016 Semestr zimowy, Erasmus+, Accademia di Belle Arti, Palermo, Włochy

Publikacje:

- 2022 Katalog: „Harte Zeiten / Ciężkie czasy”, Bydgoszcz-Mannheim
- 2021 Publikacja: Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy / polsko-niemiecka Wystawa „Harte Zeiten / Ciężkie Czasy”, Express Bydgoski
- 2019 Publikacja: „Santa Anna – wystawa malarstwa Marty Szymielewicz”, Tygodnik Bydgoski
- 2019 Publikacja: „70 lat Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy”, wydawca: Galeria Miejska BWA
- 2019 Katalog: Doktoranci Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku
- 2017 Katalog: Promocje 2016, Galeria Sztuki, Jawor
- 2016 Katalog: AFF-Art Fresh Festival 7, Hotel Sheraton, Warszawa

Zgodnie z art. 193 ust 5 ustawy z dnia 20 lipca 2019 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce o niedopuszczeniu do obrony rozprawy doktorskiej albo wydanie decyzji o odmowie nadania stopnia doktora, ta sama rozprawa nie może być podstawą do ponownego ubiegania się o nadanie stopnia doktora Pani Marta Szymielewicz złożyła w dniu 06.05.2021 r. stosowne oświadczenie, że zaproponowany przez nią temat rozprawy doktorskiej: „To samo co, wczoraj. Malarska obserwacja codzienności moich dziadków jako droga do poszukiwania sensu życia.” nie był przedmiotem wcześniejszego postępowania o nadanie stopnia doktora w innych jednostkach organizacyjnych.

Ocena rozprawy doktorskiej:

Rozprawę doktorską zatytułowaną : „To samo co, wczoraj. Malarska obserwacja codzienności moich dziadków jako droga do poszukiwania sensu życia” stanowi przede wszystkim część praktyczna będąca dokonaniem artystycznym zrealizowanym w postaci cyklu dzieł malarskich wykonanych w technice olejnej na podobrazdach płóciennych o zróżnicowanych wymiarach.

Portrety dziadków doktorantki opatrzone są znaczącymi tytułami będącymi cytato-komentarzami relacji artystki z portretowanymi: *Santa Anna* (130x100cm), *Trzymaj się, cześć, pa. No cześć, pa, pa.* (140x80cm), *Niby źle, a jednak dobrze* (130x100cm), *Piomanka* (50x100cm), *NIE CHCE* (100x50cm), *Mamo? Kocham to co mam* (90x70cm), *Jak czekasz?* (130x100cm), *Frania I* (130x100cm), *Ważne, że my żyjemy, a resztę osrać* (140x80cm), *O Boże, są tacy ludzie* (40x50cm), *Te, te, te, te, te.*, (130x100cm), *Nowe życie* (140x100cm), *Obierający kartofle* (100x65cm), *Czekając na wrzątek* (100x73cm), *Parawan* (130x100cm), *Dziękuję za wszystko i nic* (100x73cm), *Średnia zona byłaś* (140x80cm), *Frania II* (100x120cm), *Nie ma już dziadka* (120x100cm), *30 maj. Komu pójdziesz na skargę?* (50x70cm), *Jestem otwarta* (130x100cm), *Dziękuję!* (140x100cm), *Cieszymy się radością życia* (150x85cm).

Przez portret zazwyczaj rozumiemy takie przedstawienie konkretnego człowieka, w którym poza przekazaniem cech wyglądu portretowanej osoby została ukazana jej indywidualność. Przy czym portret malarski „przedstawiający jakąś zdefiniowaną osobę ma też i to do siebie, że jest jak gdyby polem starcia, miejscem zetknięcia się dwóch odrębnych osobowości. A mianowicie: malowanego i malującego. Artysty i jego modela.”. Tak więc jak pisze polski malarz i krytyk sztuki Ignacy Witz: „Niewątpliwie jest, iż – w porównaniu z fotografią – niejednokrotnie w portrecie malarskim znajdziemy więcej prawdy, lecz prawda ta nieuchronnie okaże się zmieszana z myślą artysty, jego uczuciem; ze swoistym rozumieniem tego, co charakterystyczne, znamienne i osobliwe...”⁽¹⁾

Marta Szymielewicz za pomocą fotografii zarejestrowała codzienność swoich bohaterów, uchwyconą podczas wykonywania banalnych, powtarzalnych czynności, rytuałów. Utrwaliła w ten sposób pełne emocji wizerunki portretowanych przewyciężając przy tym niejako bezwzględność czasu i nieuchronną śmiertelność jej bohaterów. Zachowując własną pamięć o nich samych ze świadomością, że w „odróżnieniu od malarstwa, które może ulec zniszczeniu, lecz nie umiera, człowiek jest istotą śmiertelną”⁽²⁾ doktorantka dokonała obserwacji odchodzącego pokolenia i świata, które oni reprezentują.

Emocjonalna silna bliskość relacji z modelem jest zbieżna z twórczością Hockney’a, w której portrety, prawie wszystkie bardzo silnie zakorzenione są właśnie w jego autobiografii.

1) Ignacy Witz: *Portret w malarstwie*, Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych, Warszawa 1970, str.9

2) Ignacy Witz: *Portret w malarstwie*, Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych, Warszawa 1970, str.7

Ponadto brytyjski malarz koncentrując się w portretach, szczególnie podwójnych na dwóch postaciach, podobnie jak doktorantka, utrwał na obrazie łączącą je niewidzialną więź.

Marta Szymielewicz obserwując łączącą współmałżonków relację rozpatruje ich często złożony i niejednoznaczny stosunek do siebie i ról jakie odgrywają we wzajemnych relacjach. To na podstawie tych obserwacji analizuje społeczne i psychologiczne zależności i wysuwa wnioski mające charakter ogólny będące elementem jej badań. Pisze: „Poruszam ...nurtujące mnie wątki takie jak: efemeryczność życia i jego kontemplacja, wolność i praca, codzienność i szczęście, śmierć i samotność, rutyna i czas.”³⁾

Kolejną według mnie zbieżnością z malarstwem Hockney'a, jest posługiwanie się przez doktorantkę niezwykle rozbudowanymi gamami kolorystycznymi. Artystka świadomie stosuje w swoich obrazach takie środki formalne jak: sugestywny, intensywny kolor, często zastosowany w mocnych, kontrastowych zestawieniach, deformację uwypuklającą cechy modelu (antyestetyzm) i inne cechy ekspresjonistyczne wzmacniające wymowę jej prac. Porusza się niejednokrotnie w przestrzeni estetycznej na pograniczu kiczu, tym samym dobrze korespondując z charakterem przedstawień, posługującymi się cytatami wyjętymi z tandetnych obrazów naszej rzeczywistości.

Obrazy doktorantki, ich obserwacja codzienności i zaproponowana przez nią forma wizualna nasuwa mi się skojarzenie również z twórczością polsko-romskiej rzeźbiarki, malarki i aktywistki Małgorzaty Mirga-Tas, której wystawa *Przeczarowując świat*, poświęcona romskiej społeczności obecnie jest wystawiona w Pawilonie Polskim na Biennale Sztuki 2022 w Wenecji. Świat przedstawiony przez nią również nie są idealizowany, a raczej osadzony w sposób niemal reporterski w codzienności jej bohaterów, ze szczególnym podkreśleniem roli kobiet. Paczłorkowe, szyte obrazy mają też niezwykle interesującą wizualną formę plastyczną. Ciekawym przejawem eksperymentu, twórczej kreacji w pracy doktorskiej Marty Szymielewicz jest wykonana przez nią przestrzenna instalacja *Kraina bezczasu* w technice collage przedstawiającą utopijną wizję mikroświata bohaterów jej obrazów. Być może taka forma wizualna rozwinie się w przyszłości w kolejnych pracach artystycznych doktorantki i wtedy przybierze jeszcze pełniejszy kształt tych działań.

Reprodukcje pozwalają stwierdzić, że artystka świadomie buduje strukturę wizualną, biegle wykorzystuje rysunek w swoich figuratywnych obrazach, a barwa wychodząc na pierwszy plan wydobywa warstwę przekazu emocjonalnego i światopoglądowego.

3) Marta Szymielewicz, Rozprawa doktorska „To samo co, wczoraj. Malarska obserwacja codzienności moich dziadków jako droga do poszukiwania sensu życia”, str.4

Cyklowi malarskiemu towarzyszy część opisowa, będąca dysertacją napisaną w języku polskim i angielskim, w skład której wchodzi: spis treści, pięć rozdziałów (I. Tytułem wstępu, II. Rozważania - tło teoretyczne, III. Opis pracy artystycznej, IV. Czy obserwując codzienność poprzez sztukę można odnaleźć sens życia?, V. Dziennik obserwacji - eksperyment artystyczny), abstrakt, bibliografia i spis ilustracji. Rozdział piąty stanowi analizę poszczególnych obrazów. Dysertacja poprawnie opatrzona jest przypisami i jest zawarta na 62 stronach. Tekst ma podstawowe znamiona rozprawy naukowej, posiada logiczną strukturę, przejrzysty układ graficzny i jest komplementarny do części praktycznej. Dysertacja napisana jest zrozumiałym językiem, nie zawiera istotnych błędów gramatycznych i stylistycznych, a jej autorka operuje profesjonalnym słownictwem z zakresu sztuk plastycznych. Tym samym stwierdzam, że część opisowa przedstawionej rozprawy doktorskiej Pani Marty Szymielewicz pod względem formalnym, spełnia wymogi określone dla tego typu prac.

Pani Marty Szymielewicz w dysertacji bada temat poszukiwania sensu życia i roli sztuki w jego odkrywaniu poprzez obserwację codzienności. Celowo i świadomie ograniczyła zakres swoich badań do osób starszych, a więc reprezentantów pokolenia nieobecnego w nurcie kultury masowej, zepchniętego niejednokrotnie na margines życia społecznego. Wyizolowanego, kontemplującego rzeczywistość w zamkniętych przestrzeniach własnych mieszkań, czy jak opisani przez artystkę bohaterowie ogródków działkowych.

W swojej dysertacji tak autorka określa zakres swoich badań: „Głównym tematem, który staram się zgłębić w niniejszej rozprawie, jest poszukiwanie sensu życia poprzez obserwację codzienności osób starszych, ale również mnie samej, jako człowieka i jako malarki. Staram się w mojej pracy wykazać, że codzienność interpretowana przez obrazy zyskuje nowy wymiar uważności, pozwalający zarówno artyście jak i odbiorcy dzieła na refleksję na temat życia i jego znaczenia. Nie sposób nie wiązać tego rodzaju badań z zapytaniem o sensotwórczą rolę sztuki, jako jednego ze źródeł, na których opiera się poszukiwanie sensu własnego istnienia.”⁽⁴⁾ Uważam, że tak sprecyzowany przez artystkę cel jej pracy stanowi interesującą propozycję nowego, uważnego spojrzenia na codzienność.

4) Marta Szymielewicz, Rozprawa doktorska „To samo co, wczoraj. Malarska obserwacja codzienności moich dziadków jako droga do poszukiwania sensu życia”, str.3

Warto przytoczyć tekst historyk sztuki Joanny Tomalskiej-Więcek – "Codziennosc w sztuce – sztuka w codzienności":

„Niesłusznie lekceważona codzienność pełni w naszym życiu trudną do przecenienia rolę: tworzy swego rodzaju antropologiczny dziennik rzeczy, antynomiczny wobec dziennika myśli, zaś nasze codzienne zachowania budują społeczeństwo, instytucje i systemy. Można z tego wysnuć wniosek, że lekceważąc codzienność nie wykorzystujemy w pełni szans rozwoju, jaki nam daje. Więcej: brakuje nam często świadomości, że jesteśmy współtwórcami rzeczywistości, ponieważ nie można oddzielić historii cywilizacji od historii kultury, bowiem każda forma ludzkiej aktywności, także codziennej, jest elementem jej formowania.”(5)

Równie istotne jest pojawiające się w części pierwszej dysertacji stanowiącej teoretyczne rozważania nad tematami, które porusza w swoich obrazach artystka, powołanie się na wydany w 1992 roku esej polskiej filozofki i feministki, autorki i współautorki książek z zakresu estetyki, filozofii sztuki i kultury, antropologii Jolanty Brach-Czajny *Szczeliny istnienia*. Autorka książki przekonuje nas o tym, że nawet w nudnej codzienności i wszystkim, co nas w życiu spotyka, można nadać głębszy sens. Zwyczajnie być i kontemplować rzeczywistość. W ten sposób dowartościowała ona to co zwykle uchodzi naszej obserwacji, co możemy określić sferą działań podejmowaną przez zwykłych ludzi, nie tylko rodzenie się i umieranie, ale i wykonywanie potocznych czynności, takich jak, jedzenie, czy codzienne krzątanie się po domu. (6)

Obserwacja codzienności to przyjęta metoda badawcza doktorantki, przy czym można tą obserwację nazwać obserwacją od wewnątrz, czyli od osób jej najbliższych, a pośrednio siebie samej, skutkiem czego charakteryzuje ją wzmożona dociekliwość, prowadząca czasami wręcz do ekshibicjonistycznej szczerości.

Inną konsekwencją tej obserwacji jest pojawienie się w pracy doktorskiej mgr. Marty Szymielewicz, feministycznych wątków opisujących dewaluujący się nadany przez patriarchalne społeczeństwo tradycyjny obraz kobiety realizującej się w kręgu rodziny – żony, matki, babci.

5) J. Tomalskiej-Więcek, *Codziennosc w sztuce – sztuka w Codziennosci*,

<https://repozytorium.uwb.edu.pl/jspui/handle/11320/11199>, str.400

6) J. Brach-Czajna, *Szczeliny istnienia*, Warszawa: Fundacja Instytutu Reportażu 2018.

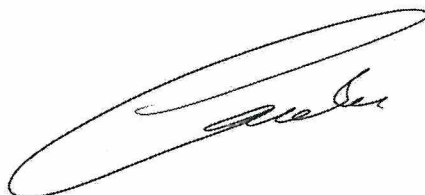
Doktorantka wpisuje się w dyskurs dotyczący roli kobiety w społeczeństwie i sztuce. Sama reprezentując młode pokolenie kobiet-artystek stara się przyjąć postawę artystyczną adekwatną wobec sceny artystycznej i aktualnej kondycji sztuki współczesnej i sprecyzować swoje miejsce w otaczającej ją rzeczywistości. W przypadku doktorantki nie mamy do czynienia ze sztuką wprost feministyczną a jedynie powtarzając za Izabelą Kowalczyk obecnością poszczególnych jej wątków i możemy dopiero za jakiś czas określić na ile twórczość ta zmieniła sposób „przedstawiania kobiety, zdefiniowanie jej tożsamości czy zmianę świadomości wagi problematyki kobiecej wśród odbiorców.” (7) W praktyce zastosowanie przez doktorantkę uzyskanych wyników badań stanowi kolejny istotny głos w tym szerokim dyskursie dotyczącym kształtu przyszłości, panujących w nich relacji społecznych i celów działań w obszarze sztuki.

Problematyka rozprawy doktorskiej Pani Marty Szymielewicz zatytułowana: „To samo co, wczoraj. Malarska obserwacja codzienności moich dziadków jako droga do poszukiwania sensu życia” zawiera elementy twórcze, badawcze oraz popularyzatorskie. Rozprawa wykazuje podejście zindywidualizowane i osadzone w szerokim dyskursie sztuki, a tym samym w mojej ocenie stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego i prezentuje wystarczającą ogólną wiedzę teoretyczną kandydatki w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz wykazuje jej umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

7) Izabela Kowalczyk *Wątki feministyczne w sztuce polskiej*
https://repozytorium.amu.edu.pl/bitstream/10593/9546/1/06_Izabela_Kowalczyk_W_TKI%20FEMINISTYCZNE%20W%20SZTUCE%20POLSKIEJ_135-152.pdf, str.136

Konkluzja:

Na podstawie przekazanej dokumentacji, stwierdzam, że poziom przygotowanej przez Martę Szymielewicz rozprawy doktorskiej, a także jej cechy ilościowe i jakościowe spełniają wymagania stawiane rozprawom doktorskim przez obowiązujące przepisy, tj. art. 187 ustawy 1 z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j.:Dz.U. z 2021 r., poz. 478 ze zm.) i nie wymaga ona wprowadzenia poprawek ani ponownego recenzowania. Powyższy fakt uzasadnia nadanie Pani Marcie Marta Szymielewicz stopnia doktora w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, o co tym samym wnioskuję do Rady Naukowej ds. stopni w dziedzinie sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku jako podmiotu doktoryzującego.

Prof. PJATK dr hab. Beata Cedrzyńska